

1 O Jesus, går du da din vej?
Mit kød og blod forstår det ej,
Du går dog hen til Faderen,
O, drag mig, jeg vil og derhen!

2 Igennem dødens mørk dal,
Igennem pine, spot og kval,
Du, Jesus, gik frimodelig,
O, gid jeg kunne følge dig!

3 Hvor jeg og i dit fodspor går,
Der ser jeg jammer, blod og sår,
Ja, hele vejen den banet er
Med kors og torne her og der.

4 Al verdens synd i vejen stod,
For den du skulle gøre bod,
Ja Satans vold og vredens bål
Og syndens galde-giftig skål.

5 Dog turde du, o Jesus, gå,
Hvorfor vil jeg da stille stå
Og grue, når jeg døden ser,
Ret som mig noget fremmed sker?

6 Nej, nej, o Jesus, jeg har godt
Ud af din bortgang, død og spot,
Du sendte mig, da du gik hen,
En Talsmand i dit sted igen.

7 Når vantros synd mig tager ind,

Og egen klogskab gør mig blind,
Da viser han mig, at jeg får
Retfærdighed i Jesu sår.

8 Han trøster mig, at Satans magt
Ved Jesu død er ødelagt;
Vel må han bide i min hæl,
Trods han ej skade kan min sjæl!

9 O Sjæl, vær derfor fro og glad,
Når fra din krop du skilles ad,
Lad synd og Satan med sin svig
Ej for et hår forskrække dig!

10 Din Jesus dig har dyrekøbt,
I sin retfærdighed dig svøbt,
Så skal ej Satan få dig ud,
Thi du er Jesu kære Brud.

11 Gå derfor med Frimodighed,
Når tiden er, og vær bered
At sige verden et: "Godnat",
Og tage livets krone fat!

Kingo